

Juli 2008 - Opperdoes en een aantal verkeerde signalen

We verzamelen vandaag bij een imker in Opperdoes. Bekend van de aardappelen. En dat klopt, wat een klei. En hele grote schuren voor die aardappelen. Maar ook een allerliefst dorpje dat een aantal jaren geleden is opgeschrikt nadat Jan zich daar heeft gevestigd.

Voor de goede orde, deze rit staat te boek als die van Sandra. Zij organiseert. Maar de details voor de rit worden mij door Jan toegestuurd want Sandra is met haar moeder op vakantie. En Jan rijdt ook voorop. Er openbaart zich een beeld over hoe de verhoudingen liggen in deze prille relatie. Jan lijkt getemd!

Daar komen ook een paar gekke waanideeën bij want hij houdt een erg vreemde inleidende toespraak. Iets over bloemetje en bijtjes maar daar komt de imker later op terug. En dan de aankondiging van Jan, vol trots, dat er bij de lunch geen uitsmijters zijn. Hij leek het zo goed voor elkaar te hebben. Bazelt iets over de traditie doorbreken en een nieuwe trend zetten. Wat verliefdheid niet doet met een mens. We willen de oude Jan terug!

De locatie bij de imker is overigens erg leuk. Als iemand een modelspoorbaan in de tuin heeft dan ben ik gewonnen. En als daar ook een lekkere kop koffie met appeltaart bij komt dan kan de dag eigenlijk niet meer stuk.

En er staan inmiddels een flinke hoeveelheid motoren op de plaats. Enrico met de rode Moto Guzzi. Jos met een nieuwe voorband. Zeewolde en de Veluwe zijn ruim vertegenwoordigd, Hans met Ytsie achterop, Leo heeft Irma bij zich, Nico de buurman van Hans herstellend van een lelijke armblessure. Bijna net zo erg als die van Henk Schuur. Henk is er met Evert. Even thuis tussen EK en Olympische avontuur.

Jaap Veldhuis en zijn Suzy, of is het Suzy met haar Jaap? Net terug van vakantie, de was zit in de machine en omdat het zo dichtbij is doen ze de ochtend mee. En als het dan bijna tijd wordt om te vertrekken doemt er een eenzame amazone op. Wie is dat dan? Het is Cora! Die moet zich zowaar voorstellen aan een aantal vaste deelnemers. Zo lang is ze al niet meer geweest. Haar motor doet het ook niet dus is ze op een leenfiets. Goed ook nog koffie en gebak. Toespraak ook van de imker, leuke jonge vent. Hij krijgt later vandaag gelegenheid om ons iets te vertellen.

We gaan. Na 100 meter stoppen we om te controleren of de groep goed op gang komt. Nee dus. Wat is er? Een lege tank? Nee, Jaap komt niet van zijn plek. Wil niet starten. De motor is nog met vakantie. Althans de accu. En dat is het vervelende met die elektronische apparaten als die onder een zekere spanning komen dan kun je ze ook niet aanduwen. Dat lukt zelfs Henk, Evert, Jan, Paul en nog een paar anderen niet. Jaap kan niets anders dan besluiten om achter te blijven. En Suzy blijft haar Jaap trouw en blijft bij hem achter. Later horen we dat een uurtje aan de lader wonderen verricht en Jaap weer op weg heeft geholpen.

Wij gaan langs de Westfriese dijk rijden. Medemblik, Wervershoof, Andijk, Enkhuizen, Grootebroek en een dubbel rondje door Hoorn. Keurige snelheid door Jan gereden. Maar je mocht ook nergens harder dan 30!

Onder Hoorn stoppen we even bij een sluisje. Dikke wolken pakken zich samen. Volgens de weerradar moet het meevallen. Maar die band moet echt even over en doet dat onder het neerlaten van dikke klodders regen. Vooruit, rijden dan wordt je sneller weer droog. En ik maak me ondertussen grote zorgen. De klok is al door de twaalf en ik weet dat de lunch in Bergen is. Dat is nog een eind hiervandaan en het tempo is ook niet hoog. Dat komt door de grote groep, 21 motoren. En als een deel van de groep de afslag naar de dijk bij Purmerend mist schiet het niet op. En dat was ergens wel weer lekker want nu kon ik even voluit langs de dijk razen om weer in te lopen. We rijden bijna langs de boerderij van Jaap Bruin. En dan naar Akersloot. Om niet te erg om te rijden heeft Jan een pontje in gedachten. Maar daar passen we niet in één keer op. En als er bij de tweede overvaart ook nog een busje mee moet dreigen er twee motoren over te blijven. Maar ook Sandra en Henk persen zich aan boord.

Ik moet het nog ruim een kwartier volhouden van Jan. En het is al twee uur! Als ik ergens een beetje narrig van word, dan is het niet op tijd kunnen eten. Ik zie af door Heiloo heen. Allemaal stoplichten waar je zo'n grote groep niet lekker bij elkaar kan houden. Dus veel wachten. En die maag maar knorren. Maar dan eindelijk zijn we bij Bergen. Daar krijgen we nog een korte tour van. Om kwart over twee draaien we de parkeerplaats op. Volgens Jan en Paul zie ik er erg chagrijnig uit. Dat is ook zo. Eten en snel.

Het is een ons bekend pannenkoeken huis, wel of geen tussen n kan mij op dat moment niets schelen. Er is binnen een tafel gedekt. Jammer want het is nu weer heel mooi weer geworden. Aan tafel kan Jan het niet nalaten om te memoreren dat er geen uitsmijters zijn, alleen pannenkoeken. Ik zeg niets en kijk Hans aan, die knikt instemmend. Voortaan gewoon uitsmijters. Het valt niet mee een pannenkoek uit te zoeken die net zoveel ongezonds bevat als een goede uitsmijter. Maar spek, ui, champignon en kaas komen in de buurt. Alleen jammer dat je voor de stroop apart moet betalen. Het mag gezegd worden, hij smaakte.

Inmiddels is het al richting een uur of vier en het is nog een eind naar huis. Geheel tegen mijn gewoonte in besluit ik om af te haken voor het vervolg van de rit. Het schijnt nog maar een half uurtje te zijn. Maar dan is het daarna nog wat drinken en dan afscheid nemen en dan is het weer na vijf uur. Nee, ik keer hier om. Dus dan maar op het parkeerterrein afscheid nemen. Garmin aan en gaan. Rob is mij net voor en ik zie hem een paar auto's voor mij. Achter een lesauto gedraagt hij zich voorbeeldig. De snelheid varieert tussen de 50 en 80. Rob ziet een gat en gaat er voorbij. De streep is dubbel en onderbroken. Maar volgens de motoragent, die uit het niet komt opdoemen, staat er een bord. Onverbiddelijk begint hij te schrijven. Het verjaarscadeau van de vriendin van Rob wordt ineens goedkoper, zij werd de dag erop dezelfde mooie ronde leeftijd als Sandra onlangs.

De rest van de groep is op zijn gemak naar Opperdoes gereden. Onderweg heeft Jan nog iets ontuchtigs met een schaap gedaan (viel mee, hij heeft het uit de sloot gered). En de imker heeft woord gehouden en over de bloemetjes en bijtjes gesproken. En wespen.

Ik was voor het eten netjes thuis. En kapot, ruim 400 km. Net zover als enkele reis Parijs. De volgende dag krijg ik op het werk een ACARS om mij eraan te herinneren op tijd te gaan eten. Heerlijk in het eigen personeelsrestaurant. Veel beter dan een plateau op schoot onderweg naar Moskou.

